

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

15. června 2020

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 201/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 201/02	Věc C-557/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. července 2019 Hochmann Marketing GmbH proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 22. května 2019 ve věci T-754/18, Hochmann Marketing GmbH v. Evropský parlament	2
2020/C 201/03	Věc C-682/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. září 2019 BP proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-917/16 REV, BP v. FRA	2
2020/C 201/04	Věc C-828/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 12. listopadu 2019 – SC Panavitrans SRL v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu	3
2020/C 201/05	Věc C-840/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 19. listopadu 2019 – trestní řízení proti NC	3

2020/C 201/06	Věc C-859/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 26. listopadu 2019 – trestní řízení proti FX, CS, ND	4
2020/C 201/07	Věc C-908/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. prosince 2019 European Food SA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. října 2019 ve věci T-536/18, Société des produits Nestlé v. EUIPO – European Food (FITNESS)	5
2020/C 201/08	Věc C-909/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Iași (Rumunsko) dne 11. prosince 2019 – BX v. Unitatea Administrativ Teritorială D.	5
2020/C 201/09	Věc C-926/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 18. prosince 2019 – trestní řízení proti BR, CS, DT, EU, FV, GW	6
2020/C 201/10	Věc C-929/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 18. prosince 2019 – trestní řízení proti CD	7
2020/C 201/11	Věc C-936/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2019 Rubik's Brand Ltd proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. října 2019 ve věci T-601/17, Rubik's Brand Ltd v. EUIPO – Simba Toys	7
2020/C 201/12	Věc C-14/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. ledna 2020 Neoperl AG proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 14. listopadu 2019 ve věci T-669/18, Neoperl AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	8
2020/C 201/13	Věc C-39/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 27. ledna 2020 – Staatssecretaris van Financiën v. Jumbocarry Trading GmbH	8
2020/C 201/14	Věc C-62/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgie) dne 6. února 2020 – Vogel Import Export NV v. Belgische Staat	9
2020/C 201/15	Věc C-63/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2020 Sigrid Dickmanns proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 18. listopadu 2019 ve věci T-181/19, Sigrid Dickmanns v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	9
2020/C 201/16	Věc C-70/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 12. února 2020 – YL v. Altenrhein Luftfahrt GmbH	10
2020/C 201/17	Věc C-85/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2020 společností Lazarus Szolgáltatós és Kereskedelmi Kft. „v likvidaci“ proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 18. prosince 2019 ve věci T-763/18, Lazarus Szolgáltatós és Kereskedelmi v. Komise	11
2020/C 201/18	Věc C-92/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 25. února 2020 – Rottendorf Pharma GmbH v. Hauptzollamt Bielefeld	12
2020/C 201/19	Věc C-93/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bezirksgericht Schwechat (Rakousko) dne 25. února 2020 – JU v. Air France Direktion für Österreich	13

2020/C 201/20	Věc C-94/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Linz (Rakousko) dne 25. února 2020 – Land Oberösterreich v. KV	13
2020/C 201/21	Věc C-108/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Německo) dne 27. února 2020 – HR v. Finanzamt Wilmersdorf	14
2020/C 201/22	Věc C-119/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) dne 28. února 2020 – Līga Šenfelde v. Lauku atbalsta dienests	15
2020/C 201/23	Věc C-124/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Německo) dne 5. března 2020 – Bank Melli Iran, akciová společnost podle íránského práva v. Telekom Deutschland GmbH	16
2020/C 201/24	Věc C-130/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Španělsko) dne 9. března 2020 – YJ v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	16
2020/C 201/25	Věc C-139/20: Žaloba podaná dne 16. března 2020 – Evropská komise v. Polská republika	17
2020/C 201/26	Věc C-144/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko) dne 27. března 2020 – AS „LatRailNet“, VAS „Latvijas dzelzceļš“ v. Valsts dzelzceļa administrācija . .	18
2020/C 201/27	Věc C-159/20: Žaloba podaná dne 8. dubna 2020 – Evropská komise v. Dánské království	18
 Tribunál		
2020/C 201/28	Věc T-437/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2020 – Tilly-Sabco v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost – Zemědělství – Vývozní náhrady – Drůbeží maso – Zrušení prováděcího nařízení (EU) č. 689/2013 rozsudkem Soudního dvora – Újma“)	20
2020/C 201/29	Věc T-37/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2020 – Cimpress Schweiz v. EUIPO – Impress Media (CIMPRESS) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie CIMPRESS – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie impress – Starší národní slovní ochranná známka Impress-Media – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	20
2020/C 201/30	Věc T-78/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2020 – Lidl Stiftung v. EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (green cycles) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie green cycles – Řádné užívání ochranné známky – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 – Článek 10 odst. 3 a 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 – Podoba, která se liší prvky neměnicími rozlišovací způsobilost – Neužívání označení jakožto loga podniku“)	21
2020/C 201/31	Věc T-108/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2020 – Kerry Luxembourg v. EUIPO – Döhler (TasteSense By Kerry) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TasteSense By Kerry – Starší slovní ochranná známka Evropské unie MultiSense – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	22

2020/C 201/32	Věc T-3/19: Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2020 – Thai World Import & Export v. EUIPO – Elvir (Yaco) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	22
2020/C 201/33	Věc T-307/19: Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2020 – SQualab v. EUIPO (Innerbarend) („Žaloba na neplatnost – Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Innerbarend – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)	23
2020/C 201/34	Věc T-849/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. dubna 2020 – Leonardo v. Frontex („Řízení o předběžných opatřeních – Veřejné zakázky na služby – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“)	24
2020/C 201/35	Věc T-868/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 30. dubna 2020 – Nouryon Industrial Chemicals a další v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – REACH – Látka dimetyléter – Kontrola souladu – Rozhodnutí Komise – Povinnost poskytnout určité informace vyžadující pokusy na zvířatech – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)	24
2020/C 201/36	Věc T-885/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 22. dubna 2020 – Aquind a další v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Energetika – Transevropské energetické sítě – Nařízení (EU) č. 347/2013 – Nařízení Komise v přenesené pravomoci, kterým se mění nařízení č. 347/2013 – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)	25
2020/C 201/37	Věc T-145/20: Žaloba podaná dne 28. února 2020 – IV v. Komise	25
2020/C 201/38	Věc T-146/20: Žaloba podaná dne 8. března 2020 – Csordas a další v. Komise	26
2020/C 201/39	Věc T-154/20: Žaloba podaná dne 19. března 2020 – IY v. Parlament	28
2020/C 201/40	Věc T-155/20: Žaloba podaná dne 19. března 2020 – IZ v. Parlament	29
2020/C 201/41	Věc T-156/20: Žaloba podaná dne 19. března 2020 – JA v. Parlament	29
2020/C 201/42	Věc T-159/20: Žaloba podaná dne 23. března 2020 – JB v. CEDEFOP	30
2020/C 201/43	Věc T-160/20: Žaloba podaná dne 27. března 2020 – 3M Belgium v. ECHA	31
2020/C 201/44	Věc T-162/20: Žaloba podaná dne 28. března 2020 – UPL Europe a Indofil Industries (Netherlands) v. EFSA	32
2020/C 201/45	Věc T-164/20: Žaloba podaná dne 19. března 2020 – BG v. Parlament	33
2020/C 201/46	Věc T-166/20: Žaloba podaná dne 3. dubna 2020 – JD v. EIB	34
2020/C 201/47	Věc T-180/20: Žaloba podaná dne 7. dubna 2020 – JE v. Rada a Konference zástupců vlád členských států	35
2020/C 201/48	Věc T-184/20: Žaloba podaná dne 9. dubna 2020 – JE v. Soudní dvůr Evropské unie	36
2020/C 201/49	Věc T-191/20: Žaloba podaná dne 9. dubna 2020 – FCA Italy v. EUIPO – Bettag (Pandem)	36

2020/C 201/50	Věc T-193/20: Žaloba podaná dne 10. dubna 2020 – Eternit v. EUIPO – Eternit Österreich (tabule)	37
2020/C 201/51	Věc T-194/20: Žaloba podaná dne 27. března 2020 – JF v. EUCAP Somalia	37
2020/C 201/52	Věc T-195/20: Žaloba podaná dne 6. dubna 2020 – Sociedade da Água de Monchique v. EUIPO – Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)	39
2020/C 201/53	Věc T-196/20: Žaloba podaná dne 10. dubna 2020 – Chanel v. EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)	40
2020/C 201/54	Věc T-198/20: Žaloba podaná dne 30. března 2020 – Shindler a další v. Rada	40
2020/C 201/55	Věc T-199/20: Žaloba podaná dne 14. dubna 2020 – Aldi Stores v. EUIPO – Dualit (Tvar topinkovače)	42
2020/C 201/56	Věc T-200/20: Žaloba podaná dne 15. dubna 2020 – Stone Brewing v. EUIPO – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)	43
2020/C 201/57	Věc T-202/20: Žaloba podaná dne 17. dubna 2020 – Target Brands v. EUIPO – The a.r.t. company b&s (ART CLASS)	44
2020/C 201/58	Věc T-203/20: Žaloba podaná dne 18. dubna 2020 – Al-Imam v. Rada	45
2020/C 201/59	Věc T-204/20: Žaloba podaná dne 19. dubna 2020 – Zoom v. EUIPO – Facetec (ZOOM)	46
2020/C 201/60	Věc T-205/20: Žaloba podaná dne 16. dubna 2020 – Frommer v. EUIPO – Minerva (I-cosmetics)	47
2020/C 201/61	Věc T-207/20: Žaloba podaná dne 17. dubna 2020 – Residencial Palladium v. EUIPO – Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)	48
2020/C 201/62	Věc T-215/20: Žaloba podaná dne 21. dubna 2020 – Fidía farmaceutici v. EUIPO – Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutial Laboratories (HYAL)	48
2020/C 201/63	Věc T-218/20: Žaloba podaná dne 14. dubna 2020 – Alkattan v. Rada	49
2020/C 201/64	Věc T-220/20: Žaloba podaná dne 16. dubna 2020 – JL v. Komise	50
2020/C 201/65	Věc T-221/20: Žaloba podaná dne 23. dubna 2020 – Target Brands v. EUIPO – The a.r.t. company b&s (art class)	51
2020/C 201/66	Věc T-222/20: Žaloba podaná dne 21. dubna 2020 – CH a CN v. Parlament	52
2020/C 201/67	Věc T-226/20: Žaloba podaná dne 24. dubna 2020 – Steinel v. EUIPO (MobileHeat)	53
2020/C 201/68	Věc T-227/20: Žaloba podaná dne 24. dubna 2020 – Biovene Cosmetics v. EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)	53
2020/C 201/69	Věc T-232/20: Žaloba podaná dne 28. dubna 2020 – Biovene Cosmetics v. EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE)	54
2020/C 201/70	Věc T-556/18: Usnesení Tribunálu ze dne 26. března 2020 – Sensient Colors Europe v. Komise	55
2020/C 201/71	Věc T-682/18: Usnesení Tribunálu ze dne 15. dubna 2020 – Twitter v. EUIPO – 123billets a Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55
2020/C 201/72	Věc T-320/19: Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2020 – BV v. Komise	55
2020/C 201/73	Věc T-20/20: Usnesení Tribunálu ze dne 23. dubna 2020 – Intertranslations (Intertransleisitions) Metafraseis v. Parlament	56

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 201/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 191, 8.6.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 175, 25.5.2020

Úř. věst. C 162, 11.5.2020

Úř. věst. C 161, 11.5.2020

Úř. věst. C 137, 27.4.2020

Úř. věst. C 129, 20.4.2020

Úř. věst. C 114, 6.4.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. července 2019 Hochmann Marketing GmbH proti usnesení Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 22. května 2019 ve věci T-754/18, Hochmann Marketing GmbH v. Evropský parlament

(Věc C-557/19 P)

(2020/C 201/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hochmann Marketing GmbH (zástupce: J. Jennings, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Soudní dvůr Evropské unie (sedmý senát) usnesením ze dne 30. dubna 2020 zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. září 2019 BP proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. července 2019 ve věci T-917/16 REV, BP v. FRA

(Věc C-682/19 P)

(2020/C 201/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): BP (zástupkyně: E. Lazar, advokátka)

Další účastnice řízení: Agentura Evropské unie pro základní práva

Usnesením ze dne 19. března 2020 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je zčásti nepřijatelný a zčásti zjevně neopodstatněný.

Rozhodl, že navrhovatel ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 12. listopadu 2019 – SC Panavitrans SRL v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu

(Věc C-828/19)

(2020/C 201/04)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: SC Panavitrans SRL

Odpůrkyně: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu

Předběžná otázka

Musí být článek 110 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jež pro účely vrácení daně, v souvislosti s níž bylo prohlášeno, že je v rozporu s unijním právem, stanoví lhůtu, která je kratší než obecná promlčecí lhůta stanovená vnitrostátním právem pro daňové pohledávky?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 19. listopadu 2019 – trestní řízení proti NC

(Věc C-840/19)

(2020/C 201/05)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastník původního trestního řízení

NC

Další účastník řízení

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, čl. 325 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie (⁽¹⁾), která byla přijata na základě čl. 83 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, vykládán v tom smyslu, že brání přijetí rozhodnutí ze strany orgánu stojícího mimo soudní moc, tj. Curtea Constituțională a României (Ústavní soud, Rumunsko), které ukládá opětovný přezkum věcí týkajících se korupce, které byly rozhodovány v určitém období a které se nachází ve fázi odvolání, z toho důvodu, že u Nejvyššího soudu nebyly ustaveny soudní senáty specializované v této oblasti, ačkoli uznává specializaci soudců, kteří je tvořili?
- 2) Musí být článek 2 Smlouvy o Evropské unii a čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby orgán stojící mimo soudní moc prohlásil za nezákonné složení soudního senátu kolegia Nejvyššího soudu (senát složený ze soudců, kteří v době povýšení splňovali mimo jiné podmínku specializace požadovanou pro účely povýšení k Nejvyššímu soudu)?

- 3) Musí být přednost unijního práva vykládána v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu umožňuje upustit od uplatnění rozhodnutí Ústavního soudu, které bylo vydáno ve věci týkající se ústavního sporu, jež je podle vnitrostátního práva závazné?

(¹) Úř. věst. 2017 L 198, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 26. listopadu 2019 – trestní řízení proti FX, CS, ND

(Věc C-859/19)

(2020/C 201/06)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního trestního řízení

FX, CS, ND

Další účastník řízení:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, čl. 325 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, článek 58 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení (EU) č. 648/2012 Evropského parlamentu a Rady a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (¹) a článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie (²), [která] byla přijata na základě čl. 83 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a [která nahradila Smlouvu] o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ze dne 26. července 1995, vykládány ve smyslu, že brání přijetí rozhodnutí ze strany orgánu stojícího mimo soudní moc, tj. Curtea Constituțională a României (Ústavní soud, Rumunsko), kterým se nařizuje opětovný přezkum věcí týkajících se korupce, které byly rozhodovány v určitém období a které se nachází ve fázi odvolání, z toho důvodu, že u Nejvyššího soudu nebyly ustaveny soudní senáty specializované v této oblasti, ačkoli uznává specializaci soudců, kteří je tvořili?
- 2) Musí být článek 2 Smlouvy o Evropské unii a čl. 47 [odst. 2] Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby orgán stojící mimo soudní moc prohlásil za nezákonné složení soudního senátu kolegia Nejvyššího soudu (senát složený ze soudců, kteří v době povýšení splňovali mimo jiné podmínku specializace požadovanou pro účely povýšení do trestního senátu Nejvyššího soudu)?
- 3) Musí být přednost unijního práva vykládána v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu umožňuje upustit od uplatnění rozhodnutí Ústavního soudu, které bylo vydáno ve věci týkající se ústavního sporu, jež je podle vnitrostátního práva závazné?

(¹) Úř. věst. 2015 L 141, s. 73.

(²) Úř. věst. 2017 L 198, s. 29.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. prosince 2019 European Food SA proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. října 2019 ve věci T-536/18, Société des produits Nestlé v. EUIPO – European Food (FITNESS)

(Věc C-908/19 P)

(2020/C 201/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: European Food SA (zástupci: R. Dincă, I. Speciac, V. Stănese, I.-F. Cofaru, avocați)

Další účastníci řízení: Société des produits Nestlé, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 18. března 2020 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek nelze uznat přijatelným a že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Iași (Rumunsko) dne 11. prosince 2019 – BX v. Unitatea Administrativ Teritorială D.

(Věc C-909/19)

(2020/C 201/08)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Iași

Účastníci původního řízení

Odvolatel: BX

Odpůrkyně: Unitatea Administrativ Teritorială D.

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 2 bodu 1 směrnice 2003/88/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že „pracovní dobu“ představuje časové období, během něhož pracovník navštěvuje kurzy odborné přípravy nařízené po skončení běžné pracovní doby, a to v sídle poskytovatele služeb odborné přípravy, mimo pracoviště pracovníka a aniž by plnil služební úkoly?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být ustanovení čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a ustanovení čl. 2 bodu 2, článku 3, článku 5 a článku 6 směrnice 2003/88/ES vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která, ačkoli stanoví potřebu odborné přípravy zaměstnance, neukládá zaměstnavateli povinnost dodržovat dobu odpočinku zaměstnance, a to pokud jde o časový interval, v němž jsou uskutečňovány kurzy odborné přípravy?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne
18. prosince 2019 – trestní řízení proti BR, CS, DT, EU, FV, GW**

(Věc C-926/19)

(2020/C 201/09)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního trestního řízení

BR, CS, DT, EU, FV, GW

Další účastníci řízení:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura centrală, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, Agenția Națională de Administrare Fiscală, HX, IY, SC Uranus Junior 2003

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, čl. 325 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, článek 58 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení (EU) č. 648/2012 Evropského parlamentu a Rady a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES ⁽¹⁾ a článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie ⁽²⁾, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ze dne 26. června 1995, vykládány ve smyslu, že brání přijetí rozhodnutí ze strany orgánu stojícího mimo soudní moc, tj. Curtea Constituțională a României (Ústavní soud, Rumunsko), který rozhoduje o procesní výjimce týkající se případného nezákonného složení senátu soudu z hlediska zásady specializace soudců Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud, Rumunsko) (kterou nestanoví Ústava Rumunska), a který ukládá soudu povinnost vrátit věci, které jsou ve stádiu odvolání (s devolutivním účinkem), pro účely jejich přezkoumání v rámci první fáze řízení před tímto soudním orgánem?
- 2) Musí být článek 2 Smlouvy o Evropské unii a čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby orgán stojící mimo soudní moc prohlásil za nezákonné složení rozhodovacího senátu sekce Nejvyššího soudu (senát složený ze soudců, kteří v době povyšování splňovali mimo jiné podmínku specializace požadovanou pro účely přidělení k trestní sekci Nejvyššího soudu)?
- 3) Má být přednost unijního práva vykládána v tom smyslu, že umožňuje vnitrostátnímu soudu nepoužít rozhodnutí ústavního soudu, které vykládá normu nižší právní síly než je Ústava týkající se organizace Înalta Curte de Casație și Justiție (Nejvyšší kasační soud), uvedenou ve vnitrostátním zákoně o předcházení, odhalování a sankci za korupci, tj. normu, kterou soud soustavně vykládá v témže smyslu po dobu šestnácti let?
- 4) Může v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie [z]ásada účinného přístupu ke spravedlnosti zahrnovat specializaci soudců a vytvoření specializovaných senátů u Nejvyššího soudu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2015 L 141, s. 73.

⁽²⁾ Úř. věst. 2017 L 198, s. 29.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne
18. prosince 2019 – trestní řízení proti CD**

(Věc C-929/19)

(2020/C 201/10)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastník původního trestního řízení

CD

Další účastníci řízení:

CLD, GLO, ȘDC, PVV, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, čl. 325 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a články 2 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie⁽¹⁾ v vykládány v tom smyslu, že brání přijetí rozhodnutí ze strany orgánu stojícího mimo soudní moc, tj. Curtea Constituțională a României (Ústavní soud, Rumunsko), které ukládá opětovný přezkum věcí týkajících se korupce, které byly rozhodovány v určitém období (2003 – leden 2019) a které se nachází ve fázi odvolání?
- 2) Musí být článek 2 a čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii a článek 47 [druhý pododstavec] Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby orgán stojící mimo soudní moc prohlásil složení soudního senátu kolegia nejvyššího soudu za protiprávní, na rozdíl od výkladu doloženého ustálenou a jednomyslnou organizační a soudní praxí posledně uvedeného orgánu?
- 3) Musí být přednost unijního práva vykládána v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu umožňuje upustit od uplatnění rozsudku Ústavního soudu, který byl vydán k žalobě týkající se ústavního sporu, jenž je podle vnitrostátního práva závazný?
- 4) Může být výraz „předem zřízený zákonem“ uvedený v čl. 47 [druhém pododstavci] Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že zahrnuje formální označení specializovaného soudního senátu odlišného od specializace soudců, kteří jej tvoří?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2017 L 198, s. 29.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2019 Rubik's Brand Ltd proti rozsudku
Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 24. října 2019 ve věci T-601/17, Rubik's Brand Ltd
v. EUIPO – Simba Toys**

(Věc C-936/19 P)

(2020/C 201/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Rubik's Brand Ltd (zástupci: K. Szamosi, M. Borbás, ügyvédek)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Simba Toys GmbH & Co. KG

Usnesením ze dne 23. dubna 2020 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný, a uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. ledna 2020 Neoperl AG proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 14. listopadu 2019 ve věci T-669/18, Neoperl AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-14/20 P)

(2020/C 201/12)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Neoperl AG (zástupci: H. Börjes-Pestallozza a G. Schultz, Rechtsanwälte)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) usnesením ze dne 23. dubna 2020 prohlásil kasační opravný prostředek za nepřijatelný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 27. ledna 2020 – Staatssecretaris van Financiën v. Jumbocarry Trading GmbH

(Věc C-39/20)

(2020/C 201/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Staatssecretaris van Financiën

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Jumbocarry Trading GmbH

Předběžné otázky

- 1) Použijí se čl. 103 odst. 3 písm. b) a čl. 124 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie ⁽¹⁾, na celní dluh, který vznikl před 1. květnem 2016 a který k tomuto dni ještě nebyl promlčen?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání jejich použití zásada právní jistoty nebo zásada ochrany legitimního očekávání?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg
Brussel (Belgie) dne 6. února 2020 – Vogel Import Export NV v. Belgische Staat**

(Věc C-62/20)

(2020/C 201/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vogel Import Export NV

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžné otázky

- 1) Musí být kombinovaná nomenklatura ve smyslu přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽¹⁾ ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a společném celním sazebníku – také ve světle různých jazykových znění čísla 4409 a vysvětlivek k HS ohledně čísel 4407 a 4409 – vykládána v tom smyslu, že zboží dotčené v původním řízení, a sice hoblovaná dřevěná prkna, jejichž čtyři hrany jsou po celé délce zaoblené, musí být považováno za „souvisle profilované (...) [podél jakékoliv z jeho hran, konců nebo ploch]“ a v důsledku toho zařazeno do čísla 4409, nebo nelze zaoblení hran považovat za „souvisle profilované (...) [podél jakékoliv z jeho hran, konců nebo ploch]“ a zboží je tedy nutno zařadit do čísla 4407?
- 2) Určuje rozsah zaoblení zařazení do čísla 4407 resp. do čísla 4409?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 5. února 2020 Sigrid Dickmanns proti usnesení Tribunálu
(šestého senátu) vydanému dne 18. listopadu 2019 ve věci T-181/19, Sigrid Dickmanns v. Úřad
Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**

(Věc C-63/20 P)

(2020/C 201/15)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sigrid Dickmanns (zástupce: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil usnesení Tribunálu Evropské unie (šestého senátu) ze dne 18. listopadu 2019 ve věci T-181/19 v plném rozsahu a po zrušení tohoto rozhodnutí vrátil věc Tribunálu,
2. uložil Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka založila svůj kasační opravný prostředek na jediném důvodu kasačního opravného prostředku, totiž nesprávném výkladu a použití článků 90 a 91, zejména čl. 90 odst. 2 služebního řádu; současně vychází z existence vážného porušení základních práv navrhovatelky na spravedlivý proces, jakož i zásady řádné správy.

Podle názoru navrhovatelky považoval Tribunál její stížnost podanou podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu nesprávně za podanou opožděně. Tato stížnost byla podána ve lhůtě tří měsíců od vydání odůvodněného rozhodnutí EUIPO, ale nikoliv ve lhůtě tří měsíců po mlčky učiněném rozhodnutí o zamítnutí jedné z jejích žádostí podle čl. 90 odst. 2 třetí věty třetí odrážky služebního řádu.

Navrhovatelka v této souvislosti vytýká, že výklad čl. 90 odst. 2 služebního řádu provedený Tribunálem je v rozporu se zněním tohoto ustanovení. Její stížnost se nevztahovala na mlčky učiněné rozhodnutí o zamítnutí uvedené v čl. 90 odst. 2 třetí větě třetí odrážky služebního řádu, ale na jí oznámené rozhodnutí podle čl. 90 odst. 2 třetí věty druhé odrážky služebního řádu a byla tak podle jejího znění přípustná. Ani ze znění čl. 90 odst. 1 třetí věty ani znění čl. 90 odst. 2 třetí věty druhé odrážky ani ze znění čl. 90 odst. 2 třetí věty třetí odrážky služebního řádu nevyplývá, že se v případě mlčky učiněného rozhodnutí o zamítnutí žádosti nepoužije druhá odrážka, nebo že má být přednostně uplatněna třetí odrážka. Výslovné zamítnutí EUIPO nebylo také žádným jasným potvrzením dříve mlčky učiněného zamítnutí již proto, že EUIPO k mlčky učiněnému zamítnutí nepřihlédl. Navíc určité prvky lišící se od jasného potvrzení, zejména odůvodnění, vedly k existenci nového rozhodnutí.

Dále se navrhovatelka odvolává na to, že výklad provedený Tribunálem je v rozporu se smyslem a účelem čl. 90 odst. 1 druhé a třetí věty služebního řádu, jakož i cílem právní jistoty. Smyslem a účelem těchto pravidel je především ochrana stěžovatele a nikoliv, že orgán oprávněný ke jmenování – jako je tomu ve výsledku v případě výkladu provedeného Tribunálem – má prospěch z porušení povinností v procesně-technickém smyslu. Cíl právní jistoty je podstatně lépe naplněn prostřednictvím výkladu zastávaného navrhovatelkou. Jednak odpovídá znění čl. 90 odst. 2 služebního řádu a neobrací – jako výklad provedený Tribunálem – smysl jeho znění. Dále by byla podle výkladu zastávaného Tribunálem délka lhůty po vydání výslovného a odůvodněného rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování různě dlouhá v závislosti na tom, zda bylo předtím rozhodnutí učiněno mlčky či nikoliv.

Mimoto navrhovatelka vytýká vážné porušení jejích základních práv na spravedlivý proces a řádnou správu. Porušení práva na spravedlivý proces spočívá zejména v tom, že orgán oprávněný ke jmenování může porušení povinností (ohledně jeho povinnosti vydat rozhodnutí o žádosti podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu ve lhůtě čtyř měsíců), využít k tomu, aby lhůtu pro žadatele, ve které může reagovat na odůvodnění odmítnutí, sdělené orgánem oprávněným ke jmenování, svévolně zkrátil. Navíc žadatel v případě výkladu provedeného Tribunálem z důvodu opačného znění čl. 90 odst. 2 druhé a třetí věty druhé odrážky služebního řádu čelí značně vyššímu riziku, že nebude mít z důvodu zmeškání lhůty v řízení úspěch. Dále může výklad čl. 90 odst. 2 služebního řádu, který je v souladu se základními právy, vést pouze k výsledku zastávanému navrhovatelkou.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 12. února 2020 – YL v. Altenrhein Luftfahrt GmbH

(Věc C-70/20)

(2020/C 201/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: YL

Žalovaná: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Předběžná otázka

Je tvrdé přistání, které ale ještě spadá do běžného provozního režimu letadla, a které vede ke zranění cestujícího v letecké dopravě, nehodou ve smyslu čl. 17 odst. 1 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, která byla uzavřena dne 28. května 1999 v Montrealu, podepsána Evropským společenstvím dne 9. prosince 1999 a schválena jeho jménem rozhodnutím Rady 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 5. dubna 2001 o uzavření Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu (Montrealská úmluva) Evropským společenstvím (Úř. věst. L 194, 18.7.2001, s. 38).

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. února 2020 společností Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. „v likvidaci“ proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 18. prosince 2019 ve věci T-763/18, Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi v. Komise

(Věc C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. „v likvidaci“ (zástupce: L. Szabó, ügyvéd)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

- Navrhovatelka se domáhá toho, aby Soudní dvůr prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný, a v důsledku toho zrušil usnesení ze dne 18. prosince 2019 (T-763/18, nezveřejněné, EU:T:2019:886) vydané Tribunálem (druhým senátem), které jí bylo doručeno dne 18. prosince 2019.
- Navrhovatelka také navrhuje, aby Soudní dvůr vrátil věc Tribunálu, aby tento rozhodl o otázkách, které jsou předmětem námítky nepřípustnosti a o nichž nebylo rozhodnuto v usnesení vydaném v řízení v prvním stupni.
- Navrhovatelka se domáhá toho, aby Soudní dvůr uložil žalované v prvním stupni náhradu nákladů řízení v prvním stupni, jakož i nákladů řízení o kasačním opravném prostředku, a v případě, že vrátí věc Tribunálu, neuložil náhradu nákladů řízení v prvním stupni a nákladů řízení o kasačním opravném prostředku okamžitě, ale rozhodl o nich v konečném rozhodnutí.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

I. Nesprávná právní kvalifikace skutkového stavu. Nedostatečné odůvodnění.

V rámci svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál nezohlednil tak, jak měl, situaci právní nejistoty, pokud jde o seznámení se s napadenými akty Komise.

Unijní judikatura, na kterou odkazuje Tribunál, se týká seznámení se s existencí aktů, jež se týkají navrhovatelky nebo na ni odkazují.

Navrhovatelka podala odvolání proti usnesení vnitrostátního soudu o přerušení řízení, neboť zpochybňovala, že rozsudek, který má být přijat na unijní úrovni ohledně dotčených rozhodnutí Komise, je předběžnou otázkou v řízení o její žalobě na náhradu škody. Navrhovatelka a její právní zástupce mohou být považováni za jedinou osobu pro právní účely jen ve věci, na kterou se vztahuje plná moc, na jejímž udělení se dohodli, a sice jen v případě žaloby na náhradu škody podané vnitrostátnímu soudu.

Vzhledem k tomu, že navrhovatelka udělila právnímu zástupci plnou moc jen ve vztahu k žalobě na náhradu škody podané vnitrostátnímu soudu, nebyl povinen informovat navrhovatelku, ani požadovat úplné znění dotčených aktů v „přiměřené“ lhůtě stanovené unijním právem, neboť jeho plná moc se nevztahovala na takové povinnosti. Navrhovatelka se toho mohla domáhat jen osobně a až poté, co byla seznámena se skutečností, že se jí dotýká unijní právní úprava.

II. Nesprávný výklad a použití judikatury týkající se „přiměřené lhůty“.

Judikatura, na kterou odkázal Tribunál, není použitelná také na projednávanou věc, neboť okolnosti dovolávaných věcí nejsou totožné s okolnostmi projednávané věci.

III. Nesprávná kvalifikace dopisu Komise ze dne 24. února 2017.

Na základě sporného informačního dopisu odpůrkyně vydal vnitrostátní soud rozhodnutí, kterým byla zamítnuta stížnost OPS Újpest Kft. a které ovlivňuje zájmy navrhovatelky, jelikož značně mění její právní postavení, neboť na základě tohoto dopisu dospěl vnitrostátní soud k závěru, že vnitrostátní orgány poskytly podporu, která je v souladu s právem.

IV. Porušení práva navrhovatelky na obhajobu. Porušení a nesprávné použití článku 126 jednacího řádu Tribunálu.

I když Tribunál nařídil organizační procesní opatření, nevyzval účastnice řízení, aby předložily vyjádření k otázce, zda byla žaloba podána v požadované lhůtě. Tribunál poprvé posoudil otázku podání žaloby po uplynutí lhůty v napadeném usnesení a na základě této skutečnosti jí odmítl, aniž umožnil účastnicím řízení, a zejména navrhovatelce, aby předložily své argumenty a protiargumenty.

Vzhledem k tomu, že nebyla učiněna tato výzva, nebyl předložen žádný dokument, který by mohl podpořit názor navrhovatelky na otázku podání žaloby ve lhůtě.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 25. února 2020 – Rottendorf Pharma GmbH v. Hauptzollamt Bielefeld

(Věc C-92/20)

(2020/C 201/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rottendorf Pharma GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Bielefeld

Předběžná otázka

Je třeba vykládat čl. 239 odst. 1 druhou odrážku nařízení Rady (EHS) č. 2913/92⁽¹⁾ ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství v tom smyslu, že je možné vrátit clo v případě, jakým je případ původního řízení, ve kterém zboží, které není zbožím Společenství, dovezené zúčastněnou osobou, bylo znovu vyvezeno z celního území Společenství a okolnosti, které vedly ke vzniku celního dluhu, nelze přičítat hrubé nedbalosti zúčastněné osoby?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1992, L 302, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bezirksgericht Schwechat (Rakousko) dne 25. února 2020 – JU v. Air France Direktion für Österreich

(Věc C-93/20)

(2020/C 201/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bezirksgericht Schwechat

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: JU

Žalovaná: Air France Direktion für Österreich

Předběžné otázky

1) Musí být čl. 31 odst. 2 ve spojení s čl. 31 odst. 4 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu (Montrealská úmluva)⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že při opožděném dodání musí být stížnost na poškození podaného zavazadla, k němuž došlo na palubě letadla nebo v době, během níž se podané zavazadlo nacházelo v péči dopravce, vznesena u dopravce vždy do sedmi dní ode dne, kdy příjemce zavazadlo obdrží, jinak nelze proti dopravci vznést žádné nároky kromě případů úmyslného podvodu z jeho strany?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Musí být čl. 31 odst. 2 ve spojení s čl. 31 odst. 4 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu (Montrealská úmluva) vykládán v tom smyslu, že při opožděném dodání musí být stížnost na poškození podaného zavazadla, k němuž došlo na palubě letadla nebo v době, během níž se podané zavazadlo nacházelo v péči dopravce, vznesena u dopravce do 21 dní ode dne, kdy příjemce zavazadlo obdrží, jinak nelze proti dopravci vznést žádné nároky kromě případů úmyslného podvodu z jeho strany?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001 o uzavření Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu (Montrealská úmluva) Evropským společenstvím (Úř. věst. 2001, L 194, s. 38).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Linz (Rakousko) dne 25. února 2020 – Land Oberösterreich v. KV

(Věc C-94/20)

(2020/C 201/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Linz

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: Land Oberösterreich

Odpůrce v odvolacím řízení: KV

Předběžné otázky

1. Musí být článek 11 směrnice 2003/109/ES ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení § 6 odst. 9 a 11 oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz (zákon spolkové země Horní Rakousko o podpoře bytové výstavby, dále jen oöWFG), které občanům Unie, státním příslušníkům států EHP a jejich rodinným příslušníkům ve smyslu směrnice 2004/38/ES ⁽²⁾ poskytuje příspěvek na bydlení jako sociální dávku bez prokázání jazykových znalostí, naproti tomu od státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty ve smyslu směrnice 2003/109/ES, požaduje základní znalost německého jazyka prokázanou určitým způsobem, je-li účelem tohoto příspěvku na bydlení zmírnit neúnosné zatížení výdaji na bydlení, existenční minimum (včetně bytové potřeby) pro osoby v nouzové sociální situaci je však zabezpečeno také další sociální dávkou [minimální zabezpečení závislé na potřebnosti podle oberösterreichisches Mindestsicherungsgesetz (zákon o minimálním zabezpečení spolkové země Horní Rakousko)]?
2. Musí být zákaz „přímé nebo nepřímé diskriminace“ na základě „rasy nebo etnického původu“ uvedený v článku 2 směrnice 2000/43/ES ⁽³⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení § 6 odst. 9 a 11 oöWFG, které občanům Unie, státním příslušníkům států EHP a jejich rodinným příslušníkům ve smyslu směrnice 2004/38/ES přiznává sociální dávku (příspěvek na bydlení podle oöWFG) bez prokázání jazykových znalostí, naproti tomu od státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty ve smyslu směrnice 2003/109/ES, požaduje základní znalost německého jazyka prokázanou určitým způsobem?
3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

Musí být zákaz diskriminace na základě etnického původu uvedený v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení § 6 odst. 9 a 11 oöWFG, které občanům Unie, státním příslušníkům států EHP a jejich rodinným příslušníkům ve smyslu směrnice 2004/38/ES přiznává sociální dávku (příspěvek na bydlení podle oöWFG) bez prokázání jazykových znalostí, naproti tomu od státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty ve smyslu směrnice 2003/109/ES, požaduje základní znalost německého jazyka prokázanou určitým způsobem?

-
- ⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).
- ⁽³⁾ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Německo) dne 27. února 2020 – HR v. Finanzamt Wilmersdorf

(Věc C-108/20)

(2020/C 201/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: HR

Žalovaný: Finanzamt Wilmersdorf

Předběžná otázka

Musí být článek 167 a čl. 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání takovému uplatňování vnitrostátního práva, podle něhož je třeba odeprít nárok na odpočet DPH na vstupu i v případě, že v rámci některého z předcházejících plnění byl spáchán daňový únik a osobě povinné k dani tato skutečnost byla nebo musela být známa, ale s plněním, které jí bylo poskytnuto, se daňového úniku ani neúčastnila, ani nebyla jeho součástí a ani při spáchaném daňovém úniku nebyla nápomocna a nedopustila se v souvislosti s ním nadřezování?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Senāts) (Lotyšsko) dne 28. února 2020 – Līga Šenfelde v. Lauku atbalsta dienests

(Věc C-119/20)

(2020/C 201/22)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně v prvním stupni a navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: Līga Šenfelde

Další účastník řízení: Lauku atbalsta dienests

Předběžné otázky

Musí být čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ⁽¹⁾ ve spojení s ostatními ustanoveními tohoto nařízení a s pokyny Evropské unie ke státní podpoře v odvětvích zemědělství a lesnictví a ve venkovských oblastech na období 2014 až 2020 vykládán v tom smyslu, že:

- 1) zemědělec ztrácí postavení „mladého zemědělce“ již z toho prostého důvodu, že dva roky dříve obdržel podporu na rozvoj malých podniků podle čl. 19 odst. 1 písm. a) bodu iii) nařízení;
- 2) uvedené předpisy dovolují členským státům zavést právní úpravu, podle které nebude zemědělcům vyplacena podpora podle čl. 19 odst. 1 písm. a) bodu i) nařízení, byla-li mu již poskytnuta podpora podle bodu iii) téhož ustanovení;
- 3) členský stát může odmítnout uplatnění kumulace podpor u jednoho zemědělce, když nebyla dodržena posloupnost kumulace stanovená programem rozvoje venkova dohodnutým s Evropskou komisí?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 347, s. 487.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Německo) dne 5. března 2020 – Bank Melli Iran, akciová společnost podle íránského práva v. Telekom Deutschland GmbH

(Věc C-124/20)

(2020/C 201/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bank Melli Iran, akciová společnost podle íránského práva

Žalovaná: Telekom Deutschland GmbH

Předběžné otázky

1. Použije se čl. 5 odst. 1 nařízení č. 2271/96 ⁽¹⁾ pouze tehdy, pokud byl vůči obchodujícímu hospodářskému subjektu EU ve smyslu článku 11 tohoto nařízení vydán ze strany Spojených států amerických přímo či nepřímo úřední nebo soudní příkaz, nebo pro jeho použití postačuje, že cílem jednání hospodářského subjektu EU je i bez takovéhoho příkazu splnění sekundárních sankcí.
2. Odpoví-li Soudní dvůr na první otázku ve smyslu druhé alternativy, brání čl. 5 odst. 1 nařízení č. 2271/96 takovému chápání vnitrostátního práva, že subjekt podávající výpověď může jakkoliv – tedy i s odůvodněním dodržet sankce uvalené USA – vypovědět dlouhodobý závazkový vztah se smluvním partnerem, který je americkým Office of Foreign Assets Control (OFAC) veden na seznamu Specially-Designated-Nationals-List (SDN), aniž by musel mít důvod k výpovědi a musel tedy v občanskoprávním řízení doložit a prokázat, že důvodem výpovědi každopádně není dodržování sankcí přijatých USA?
3. V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Je nutno považovat řádnou výpověď, která porušuje čl. 5 odst. 1 nařízení č. 2271/96, nutně za neplatnou, nebo je účel nařízení splněn také jinými sankcemi, například uložením pokuty?
4. V případě, že Soudní dvůr odpoví na třetí otázku ve smyslu první alternativy, platí to s přihlédnutím k článkům 16 a 52 Listiny základních práv Evropské unie na jedné straně a k možnosti povolení výjimky podle čl. 5 odst. 2 nařízení 2271/96 na straně druhé také v případě, že hospodářskému subjektu EU hrozí při zachování obchodního vztahu se smluvním partnerem uvedeným na seznamu významné hospodářské ztráty na trhu v USA (v projednávané věci 50 procent obrátu skupiny podniků)?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2271/96 ze dne 22. listopadu 1996 o ochraně proti účinkům právních předpisů přijatých určitou třetí zemí uplatňovaných mimo její území, jakož i proti účinkům opatření na nich založených nebo z nich vyplývajících (Úř. věst. L 309, 29.11.1996, s. 1), ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1100 ze dne 6. června 2018, kterým se mění příloha nařízení (ES) č. 2271/96 (Úř. věst. 2018, L 199, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Španělsko) dne 9. března 2020 – YJ v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Věc C-130/20)

(2020/C 201/24)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: YJ

Žalovaný: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Předběžná otázka

Lze takovou normu, jako je norma obsažená v čl. 60 odst. 4 Ley General de la Seguridad Social (obecný zákon o sociálním zabezpečení), jež ženy, které do starobního důchodu odcházejí dobrovolně – na rozdíl od žen, které sice do starobního důchodu odcházejí rovněž dobrovolně, ale při dosažení důchodového věku, nebo které odcházejí do předčasného starobního důchodu, ale z důvodu povahy pracovní činnosti vykonávané po dobu svého profesního života, z důvodu postižení, nebo proto, že pracovní činnost skončily před vznikem nároku na starobní důchod z důvodu, který j[im] nelze přičítat – vylučuje z nároku na příspěvek z důvodu mateřství, považovat za přímou diskriminaci ve smyslu směrnice 79/7⁽¹⁾?

(¹) Směrnice Rady ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. 1979, L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215).

Žaloba podaná dne 16. března 2020 – Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-139/20)

(2020/C 201/25)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně M. Siekierzyńska a A. Armenia, zmocněnkyně)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že uplatňováním předpisu, který přiznává osvobození od spotřební daně pro energetické produkty používané energeticky náročnými podniky, které podléhají unijnímu systému obchodování s emisními povolenkami, Polská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 17 odst. 1 písm. b) a odst. 4 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny⁽¹⁾
- uložil Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika zavedla do svého vnitrostátního práva osvobození od spotřební daně pro energetické produkty používané energeticky náročnými podniky podléhajícími unijnímu systému obchodování s emisními povolenkami.

Dle názoru Komise tím došlo k nesplnění povinností podle čl. 17 odst. 1 písm. b) a odst. 4 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny. V souladu s těmito ustanoveními lze pro energetické produkty používané energeticky náročnými podniky stanovit osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění, pouze pokud jsou uzavřeny dohody s podniky nebo sdruženími podniků nebo pokud se uplatňuje režim obchodovatelných licencí nebo rovnocenná opatření, jestliže vedou k dosažení cílů ochrany životního prostředí nebo zlepšení energetické účinnosti. Unijní systém obchodování s emisními povolenkami nelze dle názoru Komise považovat za „režim obchodovatelných licencí“ ve smyslu těchto ustanovení.

(¹) Úř. věst. 2003, L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko) dne 27. března 2020 – AS „LatRailNet“, VAS „Latvijas dzelzceļš“ v. Valsts dzelzceļa administrācija

(Věc C-144/20)

(2020/C 201/26)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā rajona tiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: AS „LatRailNet“, VAS „Latvijas dzelzceļš“

Žalovaná: Valsts dzelzceļa administrācija

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 56 odst. 2 směrnice 2012/34⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že regulačnímu subjektu přiznává pravomoc přijmout z vlastní iniciativy rozhodnutí, kterým vyzve podnik, jenž vykonává hlavní funkce provozovatele železniční infrastruktury zmíněné v čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice, aby v předpisech týkajících se výpočtu poplatků za použití infrastruktury (systému zpoplatnění) provedl určité změny, které se nevztahují k diskriminaci žadatelů?
- 2) Má v případě kladné odpovědi na první otázku regulační subjekt pravomoc určit takovým rozhodnutím podmínky, které musí uvedené změny stanovit, například uložení povinnosti vyloučit z kritérií pro stanovení poplatků za použití infrastruktury dříve plánované náklady pokryté ze státního rozpočtu nebo z rozpočtů místních orgánů, které podniky osobní dopravy nemohly pokrýt z příjmů pocházejících z dopravy?
- 3) Musí být čl. 32 odst. 1 směrnice 2012/34 vykládán v tom smyslu, že povinnost uložená v uvedeném odstavci členským státům, aby při stanovení přírůžek k poplatkům za použití infrastruktury zaručily optimální konkurenceschopnost segmentů železničního trhu, dopadá rovněž na stanovení poplatků za použití infrastruktury v segmentech trhu, v nichž neexistuje hospodářská soutěž, například v důsledku toho, že v dotyčném segmentu trhu zajišťuje dopravu pouze jediný provozovatel železniční dopravy, jemuž bylo uděleno výlučné právo k zajišťování dopravy v tomto segmentu trhu podle čl. 2 písm. f) nařízení č. 1370/2007⁽²⁾?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (Úř. věst. 2012, L 343, s. 32).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. 2007, L 315, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. dubna 2020 – Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-159/20)

(2020/C 201/27)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Konstantinidis, I. Naglis a U. Nielsen, zmocněnci)

Žalované: Dánské království

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Dánsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 nařízení (EU) č. 1151/2012 ⁽¹⁾ o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, když dánským mlékárnám nezabránilo používat název Feta pro sýr, který není v souladu se specifikací výrobku podle nařízení Komise (ES) č. 1829/2002 ⁽²⁾, nebo toto používání nezastavilo;
- určil, že Dánsko tím, že umožňuje dánským mlékárnám vyrábět a prodávat napodobeniny sýru „Feta“, porušuje čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) ve spojení s čl. 1 odst. 1 a článkem 4 nařízení (EU) č. 1151/2012;
- uložil Dánskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že dánské orgány neplní povinnosti, které pro něj vyplývají z nařízení o režimech jakosti, když dánským podnikům umožňují neoprávněně používat název „Feta“ pro sýr vyráběný v Dánsku.

Zejména uvádí, že název „Feta“ je v Dánsku používán v rozporu s nařízením o režimech jakosti, a že tento členský stát musí proto přijmout vhodná správní a soudní opatření s cílem této praxi zabránit nebo ji zastavit. Vzhledem k tomu, že Dánsko odmítá dodržovat výše uvedené právní předpisy, Komise dospívá k závěru, že Dánsko neplní povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 13 odst. 3 nařízení o režimech jakosti, a porušuje tedy unijní právo.

Dánsko tím, že umožňuje dánským mlékárnám vyrábět a prodávat napodobeniny sýru „Feta“, porušuje rovněž čl. 4 odst. 3 SEU ve spojení s čl. 1 odst. 1 a článkem 4 nařízení (EU) č. 1151/2012, když ohrožuje dosažení cílů Evropské unie, a sice zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž pro zemědělce a producenty zemědělských produktů a potravin s vlastnostmi a charakteristikami představujícími přidanou hodnotu, pomoci producentům produktů spojených s určitou zeměpisnou oblastí zajistit spravedlivé výnosy za vlastnosti jejich produktů a zajistit ochranu názvů jako práva duševního vlastnictví na území Unie.

Komise je rovněž toho názoru, že Dánsko tím, že nezabránilo porušování práv spojených se zapsaným chráněným označením původu (CHOP) „Feta“, k němuž dochází, když dánští výrobci mléka vyvážejí napodobeninu sýru z Evropské unie do třetích zemí, nebo toto porušování nezastavilo, oslabuje pozici Unie při mezinárodních jednáních směřujících k zajištění ochrany unijních režimů jakosti a porušuje zásadu loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1829/2002 ze dne 14. října 2002, kterým se mění příloha nařízení (ES) č. 1107/96, pokud jde o název „Feta“ (Úř. věst. 2002, L 277, s. 10).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2020 – Tilly-Sabco v. Komise

(Věc T-437/18) ⁽¹⁾**(„Mimosmluvní odpovědnost – Zemědělství – Vývozní náhrady – Drůbeží maso – Zrušení prováděcího nařízení (EU) č. 689/2013 rozsudkem Soudního dvora – Újma“)**

(2020/C 201/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francie) (zástupci: R. Milchior a S. Charbonnel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Lewis a B. Hofstätter, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 268 SFEU znějící na přiznání náhrady škody, která žalobkyni údajně vznikla v důsledku přijetí prováděcího nařízení Komise (EU) č. 689/2013 ze dne 18. července 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. 2013, L 196, s. 13).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Tilly-Sabco se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 8.10.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2020 – Cimpres Schweiz v. EUIPO – Impress Media (CIMPRESS)

(Věc T-37/19) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie CIMPRESS – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie impress – Starší národní slovní ochranná známka Impress-Media – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2020/C 201/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cimpres Schweiz GmbH (Winterthur, Švýcarsko) (zástupci: C. Eckhardt, P. Böhner a A. von Mühlendahl, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Söder, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Impress Media GmbH (Mönchengladbach, Německo) (zástupce: F. Remmert, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. října 2018 (spojené věci R 1716/2017-2 a R 1786/2017-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Impress Media a Cimpres Schweiz.

Výrok

- 1) Povoluje se, aby společnost Impress GmbH vstoupila do řízení na místo společnosti Impress Media GmbH jakožto vedlejší účastnice.
- 2) Žaloba se zamítá.
- 3) Společnost Cimpres Schweiz GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Impress.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4. 3. 2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2020 – Lidl Stiftung v. EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (green cycles)

(Věc T-78/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Obrazová ochranná známka Evropské unie green cycles – Řádné užívání ochranné známky – Článek 18 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 – Článek 58 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001 – Článek 10 odst. 3 a 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625 – Podoba, která se liší prvky neměnicími rozlišovací způsobilost – Neužívání označení jakožto loga podniku“)

(2020/C 201/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Německo) (zástupci: A. Marx, K. Bonhagen a M. Wolter, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: S. Scardocchia a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Plásticos Hidrosolubles, SL (Rafelbuñol, Španělsko) (zástupkyně: C. Sueiras Villalobos, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. listopadu 2018 (věc R 778/2018-5) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Lidl Stiftung a Plásticos Hidrosolubles.

Výrok

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 29. listopadu 2018 (věc R 778/2018-5) se zrušuje v rozsahu, v němž konstatuje řádné užívání zpochybněné ochranné známky pro výrobky spadající do třídy 20.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

- 3) Společnost Lidl Stiftung & Co. KG, EUIPO a společnost Plásticos Hidrosolubles, SL, ponesou vlastní náklady řízení vynaložené v průběhu řízení před Tribunálem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 122, 1.4.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. dubna 2020 – Kerry Luxembourg v. EUIPO – Döhler (TasteSense By Kerry)

(Věc T-108/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TasteSense By Kerry – Starší slovní ochranná známka Evropské unie MultiSense – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 201/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kerry Luxembourg Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Döhler GmbH (Darmstadt, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. listopadu 2018 (věc R 1179/2018 2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Döhler a Kerry Luxembourg

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Kerry Luxembourg Sàrl, se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 15.4.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2020 – Thai World Import & Export v. EUIPO – Elvir (Yaco)

(Věc T-3/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zpětvzetí námitek – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2020/C 201/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Thai World Import & Export Co. Ltd (Bangkok, Thajsko) (zástupkyně: S. Bénoliel-Claux, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Elvir (Condé-sur-Vire, Francie) (zástupkyně: M. Lhotel, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. října 2018 (věc R 319/2018-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Elvir a Thai World Import & Export Co.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Společnosti Thai World Import & Export Co. Ltd a Elvir ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 25.2.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2020 – SQlab v. EUIPO (Innerbarend)

(Věc T-307/19) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Innerbarend – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001 – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2020/C 201/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SQlab GmbH (Taufkirchen, Německo) (zástupce: A. Koelle, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Söder, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2019 (věc R 2180/2018-4) týkajícímu se přihlášky slovního označení Innerbarend jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti SQlab GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 230, 8. 7. 2019.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 20. dubna 2020 – Leonardo v. Frontex**(Věc T-849/19 R)****(„Řízení o předběžných opatřeních – Veřejné zakázky na služby – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“)**

(2020/C 201/34)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Leonardo SpA (Řím, Itálie) (zástupce: A. Parrella, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) (zástupci: S. Drew, H. Caniard, C. Georgiadis a A. Gras, zmocněnci, ve spolupráci s M. Vanderstraetenem, F. Biebuyck a V. Ostem, advokáty)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na nařízení předběžného opatření k odkladu vykonatelnosti oznámení o zahájení zadávacího řízení zveřejněného agenturou Frontex dne 18. října 2019 na službu nazvanou „Systémy dálkově řízeného letadla (RPAS) pro vzdušný dohled nad mořskými oblastmi“.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 30. dubna 2020 – Nouryon Industrial Chemicals a další v. Komise**(Věc T-868/19 R)****(„Řízení o předběžných opatřeních – REACH – Látka dimetyléter – Kontrola souladu – Rozhodnutí Komise – Povinnost poskytnout určité informace vyžadující pokusy na zvířatech – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)**

(2020/C 201/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nouryon Industrial Chemicals BV (Amsterdam, Nizozemsko), Knoell NL BV (Maarssen, Nizozemsko), Grillo-Werke AG (Duisburg, Německo), PCC Trade & Services GmbH (Duisburg) (zástupci: R. Cana, G. David, advokáti a Z. Romata, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lindenthal a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh zakládající se článku 278 SFEU a článku 279 SFEU a znějící zprvu na odklad vykonatelnosti prováděcího rozhodnutí Komise C(2019) 7336 final ze dne 16. října 2019 o kontrole souladu registrace dimetyléteru, kterou Evropská agentura pro chemické látky předložila Komisi podle čl. 51 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky a o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93 a nařízení Komise (ES) č. 1488/94 a směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006 L 396, s. 1, oprava Úř. věst. 2007, L 136, s. 3) a zadruhé na nařízení jakéhokoli jiného předběžného opatření, které bude Tribunál považovat za vhodné.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 22. dubna 2020 – Aquind a další v. Komise

(Věc T-885/19 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Energetika – Transevropské energetické sítě – Nařízení (EU) č. 347/2013 – Nařízení Komise v přenesené pravomoci, kterým se mění nařízení č. 347/2013 – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)

(2020/C 201/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aquind Ltd (Wallsend, Spojené království), Aquind Energy Sàrl, (Lucemburk, Lucembursko), Aquind SAS (Rouen, Francie) (zástupci: S. Goldberg, C. Davis, J. Bille, solicitors a E. White, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: O. Beynet, Y. Marinova a B. De Meester, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU na odklad vykonatelnosti nařízení Komise v přenesené pravomoci ze dne 31. října 2019, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013, pokud jde o unijní seznam projektů společného zájmu.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 28. února 2020 – IV v. Komise

(Věc T-145/20)

(2020/C 201/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: IV (zástupce: J. Lemmer, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Evropské komisi a Interinstitucionálnímu středisku péče o děti předškolního věku společně a nerozdílně povinnost sdělit [X] záznamy o docházce jeho dítěte [Y] za rok 2019 a rok 2020, které mají k dispozici, a to pod hrozbou nezávazné pokuty ve výši 500 eur (pět set eur) za každý den prodlení od vyhlášení rozhodnutí, které má být přijato;

- uložil žalované, aby žalobci zaplatila částku 1 500 eur z titulu nevratných nákladů řízení, které žalobce musel vynaložit k uplatnění svých práv, a nahradila náklady tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná porušila článek 42 Listiny základních práv Evropské unie, který je nadepsán „Právo na přístup k dokumentům“ a stanoví, že „Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie bez ohledu na použitý nosič“.

Žaloba podaná dne 8. března 2020 – Csordas a další v. Komise

(Věc T-146/20)

(2020/C 201/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Annamaria Csordas (Lucemburk, Lucembursko), Adrian Sorin Cristescu (Lucembursko), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Lucembursko), Miguel Vicente-Nunez (Lucembursko) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

před rozhodnutím o žalobě

- vyzval v rámci provádění dokazování a organizačního procesního opatření Komisi, aby poté, co tuto informaci získá od profesních odborových organizací (POO), které předložily seznam 3, uvedla počet kandidátů na tomto seznamu navržený každou z nich, přičemž rozliší členy a náhradníky, jakož i klíč pro rozdělení reprezentativnosti kandidátské dvojice mezi členem a náhradníkem;

při rozhodování o žalobě

- určil, že Komise protiprávně opomenula předcházet či bránit následujícímu:
 - odmítnutí předsedkyně volební komise ze dne 28. října 2019 zveřejnit sdělení informující zaměstnance o dohodě, kterou dne 14. října 2019 uzavřely FFPE, R&D, Solidarité européenne, TAO-AFI, USF-L a U4U ohledně rozvržení reprezentativnosti jejich společného seznamu „Ensemble au Luxembourg“;
 - skutečnost, že volební komise zveřejnila k neznámému datu během voleb tuto dohodu, v níž nebylo uvedeno, že některé POO se sloučily nebo spojily a ani počet kandidátů navržených každou z nich;
 - neexistence označení POO zastoupené každým z kandidátů ze seznamu č. 3 „Ensemble au Luxembourg“ poskytnutého jakékoli POO, která tento seznam předložila, ačkoli patřily do různých odborových skupin a některé z nich sídlily v Bruselu a o tomto seznamu se nezmínily;

- výsledky voleb zveřejněné ve sdělení volební komise ze dne 26. listopadu 2019;
- založení místní sekce výboru zaměstnanců v Lucemburku vzešlé z voleb konaných v listopadu 2019;
- rozhodnutí místní sekce výboru zaměstnanců v Lucemburku o jmenování svých zástupců do ústředního výboru;
- zrušil úpravu reprezentativnosti POO, které se účastnily voleb do CLPL konaných v listopadu 2019, přijatou Komisí po zveřejnění těchto výsledků na základě dohody o rozvržení reprezentativnosti ze dne 14. října 2019;
- zrušil veškerá rozhodnutí o tom, že POO, které podepsaly dohodu ze dne 14. října 2019, mají být přiděleny dodatečné prostředky nad rámec těch, kterými disponovaly na základě reprezentativnosti, která jim byla přiznána po volbách do CLPL konaných v roce 2016;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady svobodných a demokratických voleb v rozsahu, v němž z důvodu, že volební komise před začátkem hlasování nezveřejnila dohodu o rozvržení reprezentativnosti, vyvolávala loga, která byla uvedena na volebním plakátu seznamu č. 3 „Ensemble Luxembourg“, u voličů dojem, že tento seznam byl předložen pěti profesními odborovými organizacemi (POO), které byly jako takové označeny a byly zastoupeny rovným dílem 20 kandidátskými dvojicemi, ačkoli z dohody vyplynulo, že byl předložen šesti POO, z nichž dvě byly označeny jinak a byly zastoupeny nerovnoměrně.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady svobodných a demokratických voleb v rozsahu, v němž skutečnost, že volební komise zveřejnila v průběhu hlasování dohodu o rozvržení reprezentativnosti, vyvolala u některých voličů dojem, že seznam č. 3 byl předložen šesti POO zastoupenými 20 kandidátskými dvojicemi z tohoto seznamu v poměru uvedeném v dohodě, ačkoli byl předložen třemi POO a uskupením tří dalších, přičemž jedna z posledně uvedených mohla zastupovat dvě ostatní, které tedy nebyly zastoupeny kandidáty ze seznamu, přinejmenším nikoli v uvedeném poměru.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení svobodné volby mezi kandidáty seznamu č. 3 a z nebezpečí záměny takto podporované POO v rozsahu, v němž na seznamu č. 3 „Ensemble Luxembourg“ ani na odpovídajícím volebním plakátu nebyla zmínka o POO zastoupené každým z kandidátů navržených na tomto seznamu, ačkoli se jednalo o seznam předložený šesti různými POO, nebo třemi POO a uskupením nebo sdružením tří dalších, které patřily do různých odborových skupin, sídlily v Lucembursku, ale také v Bruselu, a všechny nevyjádřily podporu společnému seznamu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady svobodných a demokratických voleb v rozsahu, v němž skutečnost, že volební komise zveřejnila v průběhu hlasování dohodu o rozvržení reprezentativnosti, vyvolala u voličů dojem, že POO, které předložily seznam č. 3, byly na tomto seznamu zastoupeny počtem kandidátů odpovídajícím podílu uvedenému pro každou z nich, ačkoli tomu tak nebylo, nebo přinejmenším že R&D měla prospěch z podílu reprezentativnosti Solidarité européenne, ačkoli to byly USF-L, FFPE a U4U, které R&D přenechaly podíl své reprezentativnosti.

Žaloba podaná dne 19. března 2020 – IY v. Parlament**(Věc T-154/20)**

(2020/C 201/39)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* IY (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze dne 4. července 2019;
- uložil Evropskému parlamentu, aby zaplatil odškodnění ve výši 20 000 eur, aby napravil utrpěnou morální újmu;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení;

podpůrně:

- určil protiprávnost rozhodnutí o rozpuštění politické skupiny ENL;
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze dne 4. července 2019;
- uložil Evropskému parlamentu, aby zaplatil odškodnění ve výši 20 000 eur, aby napravil utrpěnou morální újmu;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává pěti žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně se domnívá, že rozhodnutí o propuštění, výlučně odůvodněné rozpuštěním politické skupiny ENL, je stíženo zjevně nesprávným posouzením.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci, jelikož Evropský parlament využil svou pravomoc, aby zaměnil pouhé opatření o změně názvu evropské politické skupiny za rozhodnutí o rozpuštění politické skupiny.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut. Žalobkyně má za to, že její právo být vyslechnuta před jakýmkoliv rozhodnutím o propuštění, nebylo dodrženo.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení, v rozsahu, v němž Parlament použil odlišné postupy na zaměstnance údajně rozpuštěné politické skupiny.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy a povinnosti péče.

Podpůrně se žalobkyně odvolává na protiprávnost rozhodnutí o rozpuštění politické skupiny ENL. Tvrdí, že rozhodnutí o rozpuštění je protiprávní, protože je stíženo zjevně nesprávným posouzením a zneužitím pravomoci, takže rozhodnutí o propuštění, které se výslovně zakládá na tomto rozpuštění, je samo protiprávní a musí být zrušeno.

Žaloba podaná dne 19. března 2020 – IZ v. Parlament**(Věc T-155/20)**

(2020/C 201/40)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* IZ (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí o propuštění žalobce ze dne 4. července 2019;
- uložil Evropskému parlamentu, aby zaplatil odškodnění ve výši 20 000 eur, aby napravil utrpěnou morální újmu;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení;

podpůrně:

- určil protiprávnost rozhodnutí o rozpuštění politické skupiny ENL;
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí o propuštění žalobce ze dne 4. července 2019;
- uložil Evropskému parlamentu, aby zaplatil odškodnění ve výši 20 000 eur, aby napravil utrpěnou morální újmu;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává pěti žalobních důvodů, které jsou totožné nebo podobné jako žalobní důvody uvedené v rámci věci T-154/20, IY v. Parlament

Podpůrně se žalobce odvolává na protiprávnost rozhodnutí o rozpuštění politické skupiny ENL. Tvrdí, že rozhodnutí o rozpuštění je protiprávní, protože je stíženo zjevně nesprávným posouzením a zneužitím pravomoci, takže rozhodnutí o propuštění, které se výslovně zakládá na tomto rozpuštění, je samo protiprávní a musí být zrušeno.

Žaloba podaná dne 19. března 2020 – JA v. Parlament**(Věc T-156/20)**

(2020/C 201/41)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* JA (zástupci: T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)*Žalovaný:* Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí o propuštění žalobce ze dne 4. července 2019;
- uložil Evropskému parlamentu, aby zaplatil odškodnění ve výši 20 000 eur, aby napravil utrpěnou morální újmu;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení;

podpůrně:

- určil protiprávnost rozhodnutí o rozpuštění politické skupiny ENL;
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí o propuštění žalobce ze dne 4. července 2019;
- uložil Evropskému parlamentu, aby zaplatil odškodnění ve výši 20 000 eur, aby napravil utrpěnou morální újmu;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává pěti žalobních důvodů, které jsou totožné nebo podobné jako žalobní důvody uvedené v rámci věci T-154/20, IY v. Parlament

Podpůrně se žalobce odvolává na protiprávnost rozhodnutí o rozpuštění politické skupiny ENL. Tvrdí, že rozhodnutí o rozpuštění je protiprávní, protože je stíženo zjevně nesprávným posouzením a zneužitím pravomoci, takže rozhodnutí o propuštění, které se výslovně zakládá na tomto rozpuštění, je samo protiprávní a musí být zrušeno.

Žaloba podaná dne 23. března 2020 – JB v. CEDEFOP

(Věc T-159/20)

(2020/C 201/42)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: JB (zástupce V. Christianos, advokát)

Žalovaný: Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil implicitní zamítavé rozhodnutí Cedefop ze dne 19. ledna 2020;
- uložil Cedefop povinnost zaplatit žalobci celkovou částku ve výši 442 276,78 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva na řádnou správu z důvodu, že úředník Cedefop, který byl svědkem svědčícím v jeho neprospěch, zkoumal žádost žalobce o náhradu škody; porušení článku 11a Služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“).
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení presumpce neviny v rámci zkoumání žádosti podané žalobcem ve smyslu čl. 90 odst. 1 služebního řádu, jak potvrzuje implicitní rozhodnutí o zamítnutí stížnosti podané ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaný přeradil žalobce do nižší platové třídy a rozhodl o jeho nepovýšení v rozporu se služebním řádem a zásadou nestrannosti.

Žaloba podaná dne 27. března 2020 – 3M Belgium v. ECHA

(Věc T-160/20)

(2020/C 201/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: 3M Belgium (Diegem, Belgie) (zástupci: J. P. Montfort a T. Delille, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ECHA ze dne 16. ledna 2020 (ECHA/01/2020) týkající se „zařazení na seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy pro případné zahrnutí do přílohy XIV“ nařízení REACH⁽¹⁾, pokud jde o zařazení „kyseliny perfluorobutansulfonové (PFBS) a jejích solí“;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s požadavky čl. 57 písm. f) nařízení REACH, a z toho, že se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, jelikož neprokázala, že látka má pravděpodobné vážné účinky na lidské zdraví a životní prostředí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadou právní jistoty, včetně zásady předvídatelnosti, neboť žalobkyni nebylo umožněno jakýmkoli způsobem identifikovat nebo ověřit definici, kritéria či faktory, které ECHA použila k podložení svého rozhodnutí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. března 2020 – UPL Europe a Indofil Industries (Netherlands) v. EFSA**(Věc T-162/20)**

(2020/C 201/44)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Spojené království), Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: C. Mereu a S. Englebert, advokáti)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval, že je žaloba přípustná a opodstatněná;
- zrušil rozhodnutí Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „EFSA“) ze dne 28. ledna 2020, doručeného žalobkyní dne 29. ledna 2020, týkající se posouzení žádosti o důvěrné zacházení podaných ve vztahu k určitým částem závěru EFSA o přezkumu posouzení rizik účinné látky mankozeb z hlediska jejího použití jako pesticidu (dále jen „napadené rozhodnutí“), a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z procesněprávního porušení článku 12 prováděcího nařízení Komise č. 844/2012 (¹): napadené rozhodnutí bylo přijato na základě procesně nesprávného posouzení skutkového stavu a procesně nesprávného právního posouzení.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z hmotněprávního porušení článku 13 prováděcího nařízení Komise č. 844/2012: napadené rozhodnutí bylo přijato na základě hmotněprávně nesprávného posouzení skutkového stavu a hmotněprávně nesprávného právního posouzení.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z nesprávného použití článků 38, 39 a 40 nařízení č. 178/2002 (²): žalovaný neprávne vyložil a uplatnil ustanovení o důvěrnosti obsažená v člancích 38, 39 a 40 nařízení č. 178/2002.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení článku 63 nařízení č. 1107/2009 (³): žalovaný tím, že se rozhodl zveřejnit informace, které žalobkyně hodlaly uchovat v tajnosti, což mohlo poškodit jejich obchodní zájmy, porušil článek 63 nařízení č. 1107/2009.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z nedostatku pravomoci: žalovaný překročil své pravomoci, neboť jediným orgánem, který je právními předpisy pověřený klasifikací či překlasifikováním látek, je, jak stanoví nařízení č. 1272/2008 (⁴), Evropská agentura pro chemické látky, a nikoli žalovaný.

6. Šestý žalobní důvod, vycházející z porušení základních zásad unijního práva, a sice zásady legality, zásady právní jistoty, zásady ochrany legitimního očekávání, zásady řádné správy a zásady proporcionality, jakož i povinnosti provést řádné a nestranné šetření: napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se základními zásadami unijního práva.

- (¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 844/2012 ze dne 18. září 2012, kterým se stanoví ustanovení nezbytná k provedení postupu obnovy schválení účinných látek podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 pokud jde o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. 2012, L 252, s. 26).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. 2002, L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).
- (⁴) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. 2008, L 353, s. 1).

Žaloba podaná dne 19. března 2020 – BG v. Parlament

(Věc T-164/20)

(2020/C 201/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: BG (zástupkyně: A. Tymen, L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 20. května 2019 o zamítnutí žádosti žalobce o pomoc podané v červenci 2017,
- pokud to bude potřebné, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 10. prosince 2019 o zamítnutí stížnosti žalobce podané dne 20. srpna 2019,
- přiznal žalobci náhradu nemajetkové újmy ohodnocené ve výši 50 000 eur, kterou utrpěl z důvodu pochybení žalovaného
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení základního práva být vyslechnut (čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení základního práva na nestranné a spravedlivé řízení (čl. 41 odst. 1 Listiny) a porušení článku 24 služebního řádu, jakož i povinnosti péče.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základního práva na řádně odůvodněné rozhodnutí (čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny a článek 25 Služebního řádu).

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení a porušení článku 12a a 24 služebního řádu.

V souvislosti s návrhem na náhradu škody žalobce poukazuje na porušení povinnosti, kterého se dopustil žalovaný, škodu, která mu byla způsobena a příčinou souvislost mezi porušením povinnosti a škodou.

Žaloba podaná dne 3. dubna 2020 – JD v. EIB

(Věc T-166/20)

(2020/C 201/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: JD (zástupce: H. Hansen, advokát)

Žalovaná: EIB

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí (i) vyžadující, aby žalobce podepsal dodatek k pracovní smlouvě, kterým by se zřekl některých práv v oblasti sociálního zabezpečení, a (ii) bránil žalobci nastoupit do služebního poměru v EIB, pokud uvedený dodatek nepodepíše;
- nařídil tudíž, aby žalovaná vzala zpět svůj dopis navrhuující uvedený dodatek a související žádost, aby žalobce podepsal dotčený dodatek jakožto předpoklad pro nástup do služebního poměru;
- nařídil žalované, aby žalobci umožnila nastoupit do služebního poměru v EIB se zpětným uplatněním platu a výhod ode dne nástupu do služebního poměru sjednaného v pracovní smlouvě;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení a
- vyhradil veškerá práva žalobce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení požadavků na ochranu údajů.

- Je tvrzeno, že žalovaná porušila čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2018/1725 ⁽¹⁾. Žalovaná použila odpovědi ze zdravotního dotazníku k omezení krytí pro případ smrti a invalidity, ačkoli v oznámení o ochraně údajů v tomto dotazníku nebylo uvedeno, že by mohl být použit k takovému účelu.

2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence právního základu pro omezení krytí požadovaného EIB.

- Je tvrzeno, že žalovaná porušila článek 33d služebního řádu II a článek 9.1.2 pravidel pro zaměstnance. Právní základ, z něhož EIB vychází (článek 6-1 Pravidel systému důchodového pojištění), nemůže být rozumně vykládán tak, jak navrhuje EIB. Uvedený výklad nezohledňuje definici a stanovený účel vstupní lékařské prohlídky ve smyslu článku 2.1.1.A přílohy X pravidel pro zaměstnance.

3. Třetí žalobní důvod vychází z neexistence právního základu pro požadavek na podepsání dodatku.

- Je tvrzeno, že žalovaná porušila článek 13 služebního řádu II. V předpisech EIB neexistuje žádné pravidlo vyžadující, aby osoba, která uzavřela pracovní smlouvu s EIB a byla závodním lékařem EIB prohlášena za práceschopnou, podepsala dodatek k pracovní smlouvě, kterým by se zřekla některých práv v oblasti sociálního zabezpečení (konkrétně krytí pro případ smrti a invalidity).

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z diskriminace a konkrétně z porušení čl. 21 odst. 1 a čl. 34 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

- Je tvrzeno, že napadeným rozhodnutím se žalovaná snaží odejmout žalobci základní práva v oblasti sociálního zabezpečení (konkrétně krytí pro případ smrti nebo invalidity) na základě vnímaných genetických rysů anebo údajného postižení. EIB tím, že požadovala, aby se žalobce vzdal uvedených práv v oblasti sociálního zabezpečení pod hrozbou ukončení jeho pracovní smlouvy, porušila základní práva žalobce. Chování žalované je diskriminační v rozsahu, v němž se snaží omezit základní práva žalobce v oblasti sociálního zabezpečení na základě svévolného důvodu (existence „velmi/extrémně nízkého“ rizika invalidity v budoucnu) a na libovolné období (5 let).

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

Žaloba podaná dne 7. dubna 2020 – JE v. Rada a Konference zástupců vlád členských států

(Věc T-180/20)

(2020/C 201/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: JE (zástupce: N. Forwood, QC)

Žalované: Rada Evropské unie a Konference zástupců vlád členských států

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil Prohlášení Konference zástupců vlád členských států o důsledcích vystoupení Spojeného království z Evropské unie pro generální advokáty Soudního dvora Evropské unie ze dne 29. ledna 2020, jak jej zveřejnila Rada pod referenčním číslem XT 21018/20;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně tvrdí, že akt přijatý žalovanými by měl být částečně zrušen z důvodu nedostatku pravomoci, porušení podstatné formální náležitosti, porušení Smluv a právních předpisů týkajících se jejich uplatňování a zneužití pravomocí.

Žaloba podaná dne 9. dubna 2020 – JE v. Soudní dvůr Evropské unie**(Věc T-184/20)**

(2020/C 201/48)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* JE (zástupce: N. Forwood, QC)*Žalovaný:* Soudní dvůr Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- částečně zrušil rozhodnutí předsedy Soudního dvora ze dne 31. ledna 2020, kterým se místo generální advokátky zastávané žalobkyní prohlašuje za uprázdněné a kterým se zahajuje řízení ke jmenování jejího nástupce;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno z důvodu nedostatku pravomoci, porušení základních procesních náležitostí a porušení Smluv a právních předpisů k jejich provedení.

Žaloba podaná dne 9. dubna 2020 – FCA Italy v. EUIPO – Bettag (Pandem)**(Věc T-191/20)**

(2020/C 201/49)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* FCA Italy SpA (Turín, Itálie) (zástupci: F. Jacobacci a E. Truffo, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Christoph Bettag (Cáchy, Německo)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Další účastník v řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie Pandem – Přihláška č. 17 297 029*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. února 2020 ve věci R 1483/2019-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- závažné zkreslení skutkového stavu.

Žaloba podaná dne 10. dubna 2020 – Eternit v. EUIPO – Eternit Österreich (tabule)

(Věc T-193/20)

(2020/C 201/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eternit (Kapelle-op-den-Bos, Belgie) (zástupci: J. Muyldermans a P. Maeyaert, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci v řízení před odvolacím senátem: Eternit Österreich GmbH (Vöcklabruck, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Evropské unie č. 2 538 140-0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. února 2020, ve věci R 1661/2018-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a vedlejšímu účastníku řízení, že ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé žalobkyni.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 6 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná dne 27. března 2020 – JF v. EUCAP Somalia

(Věc T-194/20)

(2020/C 201/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: JF (zástupkyně: A. Kunst, advokátka)

Žalovaná: EUCAP Somalia (Mogadišo, Somálsko)

Návrhová žádání

Návrhem znějícím na neplatnost (článek 263 SFEU) a návrhem na náhradu škody z mimosmluvní odpovědnosti (článek 268 SFEU a čl. 340 odst. 2 SFEU) se žalobce domáhá, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí vedoucího mise EUCAP Somalia ze dne 18. ledna 2020 o ukončení žalobcova zaměstnaneckého vztahu;
- zrušil rozhodnutí vedoucího mise EUCAP Somalia ze dne 31. ledna 2020 o zamítnutí žalobcova interního opravného prostředku;
- nařídil EUCAP Somalia nahradit žalobci z titulu mimosmluvní odpovědnosti majetkovou újmu v podobě mezd, odměn a nároků (ušlá mzda) za přechodné období stanovené v dohodě o vystoupení uzavřené mezi Evropskou unií a Spojeným královstvím (dále jen „dohoda o vystoupení“);
- nařídil misi EUCAP Somalia nahradit žalobci majetkovou a nemajetkovou újmu vzniklou v důsledku protiprávních rozhodnutí, oceněnou předběžně *ex aequo et bono* na částku 60 000 eur;
- rozhodl, že mise EUCAP Somalia ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem, spolu s úrokem ve výši 8 %.

Podpůrně, návrhem na základě rozhodčí doložky (článek 272 SFEU) (budou-li obě napadená rozhodnutí považována za neoddělitelná od žalobcovy pracovní smlouvy) a návrhem na náhradu škody ze smluvní odpovědnosti (čl. 340 odst. 1 SFEU), se žalobce domáhá, aby Soudní dvůr:

- určil, že rozhodnutí vedoucího mise EUCAP Somalia ze dne 18. ledna 2020 a 31. ledna 2020 jsou protiprávní;
- nařídil misi EUCAP Somalia nahradit žalobci z titulu smluvní odpovědnosti shora uvedenou majetkovou a nemajetkovou újmu;
- rozhodl, že mise EUCAP Somalia ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem, spolu s úrokem ve výši 8 %.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu návrhu podle článku 263 SFEU předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že mise EUCAP Somalia porušila právo být vyslechnut, neboť žalobce nebyl vyslechnut před přijetím rozhodnutí ze dne 18. ledna 2020 o ukončení jeho pracovní smlouvy.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že mise EUCAP Somalia porušila zákaz přímé diskriminace na základě státní příslušnosti, neboť rozhodnutí o ukončení žalobcovy pracovní smlouvy se zakládá na vstupu v platnost dohody o vystoupení navzdory existenci přechodného období, což představuje protiprávní rozdílné zacházení s britskými a nebritskými smluvními zaměstnanci EUCAP Somalia.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že mise EUCAP Somalia porušila zásadu rovného zacházení, neboť s žalobcem zacházela odlišně v porovnání s mezinárodními smluvními zaměstnanci britské státní příslušnosti v jiných misích SZBP, jejichž zaměstnanecký vztah byl po dobu přechodného období zachován v souladu s dohodou o vystoupení.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že mise EUCAP Somalia porušila dohodu o vystoupení, neboť pominula skutečnost, že ustanovení o misích SZBP týkající se mezinárodních smluvních zaměstnanců britské státní příslušnosti se uplatní i nadále a neomezuji trvajících zaměstnání takových zaměstnanců během přechodného období.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že mise EUCAP Somalia porušila zásadu ochrany legitimního očekávání, neboť mezinárodním smluvním zaměstnancům britské státní příslušnosti byla dána ujištění, že jejich zaměstnanecký vztah bude po dobu přechodného období zachován v souladu s dohodou o vystoupení.

Pro případ, že by Soudní dvůr shledal návrh podle článku 263 SFEU nepřipustným s odůvodněním, že rozhodnutí by byla považována za neoddělitelná od žalobcovy pracovní smlouvy, žalobce žádá Soudní dvůr na podporu návrhu podaného podpůrně na základě článku 272 SFEU, aby zohlednil týchž pět žalobních důvodů. Tvrzená porušení by pak bylo třeba považovat za porušení smluvního charakteru.

**Žaloba podaná dne 6. dubna 2020 – Sociedade da Água de Monchique v. EUIPO – Ventura Vendrell
(chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)**

(Věc T-195/20)

(2020/C 201/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: portugalská

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sociedade da Água de Monchique, S. A. (Caldas de Monchique, Portugalsko) (zástupce: M. Osório de Castro, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Pere Ventura Vendrell (Sant Sadurní d'Anoia, Barcelona)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH – Přihláška č. 017027608

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. ledna 2020 ve věci R 2524/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, a tudíž potvrdil zápis přihlašované známky;
- uložil EUIPO náhradu veškerých nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 10. dubna 2020 – Chanel v. EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)**(Věc T-196/20)**

(2020/C 201/53)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Chanel (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupce: J. Passa, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Innovative Cosmetic Concepts LLC (Clifton, New Jersey, Spojené státy)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Další účastnice řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Mezinárodní zápis slovní ochranné známky INCOCO s vyznačením Evropské unie – Mezinárodní zápis č. 1 189 828 s vyznačením Evropské unie*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. ledna 2020, ve věci R 194/2019-1**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 30. března 2020 – Shindler a další v. Rada**(Věc T-198/20)**

(2020/C 201/54)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Žalobci:* Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Itálie) a devět dalších žalobců (zástupce: J. Fouchet, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- v plném rozsahu zrušil rozhodnutí Rady (EU) 2020/135 ze dne 30. ledna 2020 o uzavření Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii, dále dohodu o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii a její přílohy;

podpůrně

- částečně zrušil rozhodnutí Rady (EU) ze dne 30. ledna 2020 o uzavření Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii, spolu s dohodou o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii a jejími přílohami v rozsahu, v němž od 1. února 2020 bez nejmenší kontroly přiměřenosti automaticky a obecně rozlišují mezi občany Unie a státními příslušníky Spojeného království, a tedy zrušil zejména šestý odstavec preambule a články 9, 10 a 127 dohody o vystoupení;

v důsledku toho

- uložil Radě Evropské unie, aby nahradila veškeré náklady řízení, včetně nákladů na právního zástupce ve výši 5 000 €.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci třináct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom). Žalobci mají v tomto ohledu za to, že britský lid nehlasoval pro vystoupení z Euratomu a formální náležitosti týkající se vystoupení Spojeného království z této organizace měly být dodrženy.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z procesní vady týkající se povahy konečné dohody. Žalobci v tomto ohledu tvrdí, že rozhodnutí o uzavření dohody o vystoupení je protiprávní, jelikož svěřuje Unii „výjimečnou horizontální pravomoc“ k vyjednávání dohody o vystoupení, čímž narušuje sdílené pravomoci mezi Uníí a členskými státy tím, že vylučuje možnost smíšené dohody a jakékoli ratifikace konečné dohody členskými státy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 127 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) tím, že nebyl dodržen postup vypovězení dohody upravený v tomto článku, což podle žalobců vedlo k tomu, že napadené rozhodnutí je stíženo procesní vadou a způsobilo jeho neplatnost.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neexistence kontroly přiměřenosti zrušení evropského občanství některým kategoriím britských občanů. Žalobci mají za to, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno z důvodu, že nezohlednilo skutečnost, že několik kategorií britských občanů nemohlo hlasovat v referendu o příslušnosti Spojeného království k Evropské unii ze dne 23. června 2016: ti, kteří využívají své svobody pohybu v Unii a již více než patnáct let nežijí na britském území, státní příslušníci zámořských zemí a území, Normanských ostrovů a britští vězni.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásad demokracie, rovného zacházení, svobody pohybu, svobody projevu a řádné správy. Žalobci zejména tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právním řádem Unie, který zakotvuje zásadu rovného zacházení se všemi občany, jakož i s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení článků 52 SEU, článků 198, 199, 203 a 355 SFEU týkajících se britských zámořských zemí a území. Žalobci mají za to, že tím, že napadené rozhodnutí neuvádí relevantní právní základ, a sice článek 203 SFEU, je protiprávní a musí být zrušeno.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí ze dne 30. ledna 2020 přehlíží statut Gibraltaru, jelikož článek 3 dohody o vystoupení porušuje mezinárodní právo, a zvláště právo národů na sebeurčení.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení článku 4 SFEU z důvodu, že napadené rozhodnutí nedodrželo zásadu sdílených pravomocí mezi Unií a členskými zeměmi, což musí ve vztahu ke statutu vyhrazenému Gibraltaru vést k jeho zrušení.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání. Žalobci v tomto ohledu zejména tvrdí, že napadené rozhodnutí potvrzuje ztrátu jejich práva na trvalý pobyt, který získali po pěti letech nepřetržitého pobytu v členském státě, aniž byly zohledněny konkrétní důsledky této ztráty a především aniž byla provedena kontrola přiměřenosti.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z práva na soukromý a rodinný život zaručeného Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobci uvádějí, že napadené rozhodnutí zasahuje do jejich práva na soukromý a rodinný život, jelikož jim odnímá evropské občanství, a tudíž právo svobodně pobývat na území členského státu, jehož nejsou státními příslušníci, ale na němž založili rodinu.
11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z porušení práva britských státních příslušníků volit a být volen v místních a evropských volbách. Článek 127 Dohody o vystoupení podle nich porušuje článek 18 SFEU a články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie. Mají tedy za to, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno, jelikož ratifikuje dohodu obsahující ustanovení, která zakládají diskriminaci mezi britskými občany.
12. Dvanáctý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že dohoda o vystoupení automaticky a obecně rozlišuje mezi občany Unie a státními příslušníky Spojeného království, aniž kontroluje přiměřenost ve vztahu k soukromému a rodinnému životu britských občanů od 1. února 2020. Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobci uvádějí, že zrušení evropského občanství nemůže být automatické a obecné, mělo být provedeno konkrétní posouzení důsledků a vzhledem k tomu, že nedošlo k takovému posouzení, musí být napadené rozhodnutí zrušeno.
13. Třináctý žalobní důvod vycházející ze spojení článků 18, 20 a 22 SFEU s článkem 12 dohody o vystoupení. Žalobci mají za to, že diskriminace zavedená článkem 127 dohody o vystoupení porušuje zákaz diskriminace na základě státní příslušnosti uvedený v článku 18 SFEU.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2020 – Aldi Stores v. EUIPO – Dualit (Tvar topinkovače)

(Věc T-199/20)

(2020/C 201/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aldi Stores Ltd (Atherstone, Spojené království) (zástupci: S. Barker, solicitor, a C. Blythe, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Dualit Ltd (Crawley, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (Tvar topinkovače) – ochranná známka Evropské unie č. 48 728

Řízení před EUIPO: řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. února 2020 ve věci R 1034/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a vyhověl návrhu na prohlášení neplatnosti podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc EUIPO, přímo zrušovacímu oddělení nebo odvolacímu senátu,
- ještě podpůrněji, zrušil napadené rozhodnutí a vyhověl návrhu na prohlášení neplatnosti podle čl. 7 odst. 1 písm. a), čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nebo čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu iii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001,
- porušení podstatné formální náležitosti nebo, podpůrně, porušení čl. 27 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 2018/625,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení 2017/1001,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nařízení 2017/1001,
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu iii) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2020 – Stone Brewing v. EUIPO – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)

(Věc T-200/20)

(2020/C 201/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stone Brewing Co. LLC (Escondido, Kalifornie, Spojené státy) (zástupci: M. Kloth, R. Briske a D. Habel, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Molson Coors Brewing Company (UK) Ltd (Burton Upon Trent, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška ochranné známky Evropské unie STONE BREWING – Přihláška č. 15 423 668

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. ledna 2020, ve věci R 1524/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- rozhodl o náhradě nákladů řízení v její prospěch.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 71 odst. 1 písm. b) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625;
- Porušení čl. 47 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001 a čl. 10 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2018/625;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 17. dubna 2020 – Target Brands v. EUIPO – The a.r.t. company b&s (ART CLASS)

(Věc T-202/20)

(2020/C 201/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Spojené státy) (zástupce: A. Norris, Barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ART CLASS – Přihláška č. 16 888 695

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. ledna 2020, ve věci R 1597/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl rozhodnutí o námitce ohledně veškerých zbývajících sporných výrobků;
- alternativně vrátil věc zpět EUIPO k novému posouzení;
- uložil náhradu nákladů řízení, které vynaložila v souvislosti s touto žalobou, odvoláním před odvolacím senátem a námitkou.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2020 – Al-Imam v. Rada

(Věc T-203/20)

(2020/C 201/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Maher Al-Imam (Damašek, Sýrie) (zástupkyně: M. Brillat, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- připustil jeho žalobu k projednání;
- konstatoval protiprávnost nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011, a to v části, ve které se toto nařízení týká žalobce; protiprávnost rozhodnutí 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a to v části, ve které se toto rozhodnutí týká žalobce; protiprávnost prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/211 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, a to v části, ve které se toto prováděcí nařízení týká žalobce; protiprávnost prováděcího rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/212 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a to v části, ve které se toto prováděcí rozhodnutí týká žalobce;
- v důsledku toho zrušil nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011, a to v části, ve které se toto nařízení týká žalobce; rozhodnutí 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a to v části, ve které se toto rozhodnutí týká žalobce; prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/211 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, a to v části, ve které se toto prováděcí nařízení týká žalobce; prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/212 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a to v části, ve které se toto prováděcí rozhodnutí týká žalobce;
- uložil Radě povinnost zaplatit žalobci částku 10 000 eur týdně ode dne 18. února 2020 z titulu náhrady škody vzniklé v důsledku přijetí sporných opatření;

- uložil Radě povinnost zaplatit žalobci částku 15 000 eur týdně ode dne 18. února 2020 z titulu náhrady nemajetkové újmy vzniklé v důsledku přijetí sporných opatření;
- uložil Radě povinnost nahradit veškerou budoucí škodu, která žalobci vznikne v důsledku přijetí sporných rozhodnutí;
- uložil Radě náhradu výloh a nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení základních práv žalobce při přijímání sporných aktů. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části:
 - první část, vycházející z porušení práva žalobce na obhajobu, a sice práva být vyslechnut a zásady kontradiktornosti;
 - druhá část, vycházející z porušení práva na účinnou soudní ochranu.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení při přijímání sporných aktů. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části:
 - první část, vycházející z nedostatku důkazů odůvodňujících zařazení jména žalobce na seznam osob dotčených omezujícími opatřeními;
 - druhá část, vycházející ze zkreslení skutkového stavu.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z protiprávního a nepřiměřeného zásahu do základních práv žalobce v důsledku obsahu sporných aktů. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části:
 - první část, vycházející z porušení práva na vlastnictví;
 - druhá část, vycházející z porušení práva na soukromý a rodinný život.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2020 – Zoom v. EUIPO – Facetec (ZOOM)

(Věc T-204/20)

(2020/C 201/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zoom KK (Tokio, Japonsko) (zástupce: M. de Arpe Tejero, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Facetec Inc. (Las Vegas, Nevada, Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie pro slovní ochrannou známku ZOOM – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 323 959

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2020 ve věci R 507/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a vedlejší účastníci náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2020 – Frommer v. EUIPO – Minerva (I-cosmetics)

(Věc T-205/20)

(2020/C 201/60)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Angela Frommer (Unterschleißheim, Německo) (zástupce: F. Remmert, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Minerva GmbH (Mnichov, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie I-cosmetics – Ochranná známka Evropské unie č. 8 836 661

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2020, ve věci R 675/2019-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a dalšímu účastníkovi řízení, pokud vstoupí do řízení, náhradu nákladů řízení, včetně nákladů žalobce před odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení pravidla 22 nařízení Komise (ES) č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 17. dubna 2020 – Residencial Palladium v. EUIPO – Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)**(Věc T-207/20)**

(2020/C 201/61)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Residencial Palladium, SL (Ibiza, Španělsko) (zástupce: D. Solana Giménez, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka PALLADIUM HOTELS & RESORTS – Ochranná známka Evropské unie č. 2 915 304

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2020 ve věci R 231/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a uložil EUIPO povinnost pokračovat v řízení o návrhu společnosti Residencial Palladium na prohlášení známky za neplatnou;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 60 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2020 – Fidia farmaceutici v. EUIPO – Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories (HYAL)**(Věc T-215/20)**

(2020/C 201/62)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Itálie) (zástupci: R. Kunz Hallstein a H. Kunz-Hallstein, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutial Laboratories SA (Atény, Řecko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie HYAL – Ochranná známka Evropské unie č. 2 430 221

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. ledna 2020, ve věci R 613/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení; podpůrně, jestliže druhý účastník řízení před odvolacím senátem vstoupí do tohoto řízení jako vedlejší účastník, uložil EUIPO a vedlejšímu účastníkovi řízení společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 165 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 32 písm. f) a čl. 39 odst. 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/625,
- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 95 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 59 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2020 – Alkattan v. Rada

(Věc T-218/20)

(2020/C 201/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Waseem Alkattan (Damašek, Sýrie) (zástupce: G. Karouni, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- v rozsahu, v němž se týkají žalobce, zrušil tyto akty:
 - prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/212 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
 - prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/211 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- uložil Radě povinnost zaplatit částku 500 000,00 (pět set tisíc) eur jako náhradu veškeré újmy;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces, která plynou z článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a z článků 6 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i z judikatury Soudního dvora. Žalobce má za to, že měl být před tím, než vůči němu Rada Evropské unie přijala omezující opatření, vyslechnut, a že v důsledku toho nebylo respektováno jeho právo na obhajobu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění (čl. 296 druhý pododstavec SFEU). Žalobce Radě vytýká, že uvedla pouze nejednoznačnou a obecnou argumentaci, aniž konkrétně a určitě vysvětlila, proč má v rámci své diskreční posuzovací pravomoci za to, že se na žalobce musí vztahovat dotčená omezující opatření. Nebyla uvedena žádná konkrétní a objektivní skutečnost, která by byla žalobci vytýkána a která by mohla odůvodnit dotčená opatření, a žalobci z odůvodnění Rady nevyplývaly dostatečné informace; odůvodnění je přinejmenším nejednoznačné, obecné a neurčité.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení. Žalobce Radě vytýká, že ve svém odůvodnění přihlédla na podporu omezujícího opatření k důkazům, které zjevně postrádají skutkový základ, přičemž uváděné skutkové okolnosti jsou podle jeho názoru zcela neopodstatněné.
4. Čtvrtý žalobní důvod se týká návrhu na náhradu vzniklé újmy a vychází z toho, že žalobci byly přičteny některé závažné skutky, čímž byl žalobce i jeho rodina vystaveni nebezpečí, což dokládá rozsah vzniklé újmy a odůvodňuje jeho návrh na její náhradu. Žalobce kromě toho tvrdí, že došlo k vážnému a trvalému narušení jeho hospodářské činnosti.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2020 – JL v. Komise

(Věc T-220/20)

(2020/C 201/64)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: JL (zástupce: C. Mourato, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (orgánu oprávněného ke jmenování) ze dne 11. července 2019, jímž byl žalobce varován;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise (OOJ) ze dne 27. března 2017 znovu projednat případ [důvěrné] ⁽¹⁾;
- přiznal žalobci náhradu zvláštní nemajetkové újmy v celkové výši 30 000 eur, kterou mu má vyplatit Evropská komise;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení podle článku 134 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení článku 266 SFEU, tedy z neodpovídajících opatření ke splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku vyneseného Tribunálem, a z porušení zásady *ne bis in idem*.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení článku 266 SFEU, z porušení zásady řádné správy, zejména povinnosti projednávat záležitosti nestranně a spravedlivě, z porušení zásady presumpce neviny a z porušení práva na obhajobu.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení článku 266 SFEU, z porušení procesních pravidel použitelných na správní šetření a disciplinární řízení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z návrhu na náhradu zvláštní újmy vzniklé v důsledku shora uvedených pochybení.

⁽¹⁾ Důvěrné údaje jsou skryty.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2020 – Target Brands v. EUIPO – The a.r.t. company b&s (art class)

(Věc T-221/20)

(2020/C 201/65)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Spojené státy) (zástupce: A. Norris, Barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie art class – Přihláška č. 16 888 737

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2020, ve věci R 1596/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl rozhodnutí o námitce ohledně veškerých zbývajících sporných výrobků;
- alternativně vrátil věc zpět EUIPO k novému posouzení;
- uložil náhradu nákladů řízení, které vynaložila v souvislosti s touto žalobou, odvoláním před odvolacím senátem a námitkou.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2020 – CH a CN v. Parlament**(Věc T-222/20)**

(2020/C 201/66)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: CH a CN (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- rozhodl, že je jejich žaloba přípustná;
- zrušil napadená rozhodnutí v rozsahu, v němž nepřijímají konečné stanovisko k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování;
- uložil žalovanému, aby každému z nich zaplatil částku určenou *ex aequo et bono* na 5 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené překročením přiměřené lhůty, navýšenou o úroky z prodlení do úplného zaplacení;
- uložil žalovanému, aby každému z nich částku zaplatil určenou *ex aequo et bono* na 100 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené nepřijetím konečného stanoviska k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování, navýšenou o úroky z prodlení do úplného zaplacení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Parlamentu ze dne 13. září 2019, kterými orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv v reakci na žádosti žalobců o pomoc nepřijal konečné stanovisko k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování, překládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti poskytnout pomoc a článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) z důvodu, že orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv tím, že nepřijal konečné stanovisko k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování, nesplnil svou povinnost poskytnout pomoc, kterou musí dodržovat.

2. Druhý žalobní důvod vychází z nesplnění povinnosti jednat s náležitou péčí a porušení zásady řádné správy, jakož i z porušení práva na důstojnost a článků 1 a 31 Listiny základních práv Evropské unie z důvodu, že orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv tím, že nepřijal konečné stanovisko k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování, porušil zásadu řádné správy a nesplnil svou povinnost jednat s náležitou péčí, a porušil tak právo žalobců na lidskou důstojnost.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2020 – Steinel v. EUIPO (MobileHeat)

(Věc T-226/20)

(2020/C 201/67)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Steinel GmbH (Herzebrock-Clarholz, Německo) (zástupci: M. Breuer a K. Freudenstein, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MobileHeat – Přihláška č. 18 029 162

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. února 2020, ve věci R 2472/2019-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a písm. c) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2020 – Biovene Cosmetics v. EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)

(Věc T-227/20)

(2020/C 201/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupce: E. Estella Garbayo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Eugène Perma France (Saint-Denis, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BIOVÈNE BARCELONA v barvách růžové a bílé – Přihláška č. 16 523 102

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2020, ve věci R 1661/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil a zneplatnil napadené rozhodnutí;
- zrušil a zneplatnil rozhodnutí námitkového oddělení;
- změnil tato rozhodnutí a schválil přihlášku k zápisu sporné ochranné známky v plném rozsahu;
- uložil EUIPO a společnosti Eugène Parma France náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i námitkového a odvolacího řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. dubna 2020 – Biovene Cosmetics v. EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE)

(Věc T-232/20)

(2020/C 201/69)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupce: E. Estella Garbayo, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Eugène Perma France (Saint-Denis, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BIOVÈNE – Přihláška č. 16 052 029

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. února 2020, ve věci R 739/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil a zneplatnil napadené rozhodnutí;
- zrušil a zneplatnil rozhodnutí námitkového oddělení;
- změnil tato rozhodnutí a schválil přihlášku sporné ochranné známky v plném rozsahu;
- uložil EUIPO a společnosti Eugène Parma France náhradu nákladů tohoto řízení, jakož i námitkového a odvolacího řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. března 2020 – Sensient Colors Europe v. Komise**(Věc T-556/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/70)

Jednací jazyk: němčina

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 5.11.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. dubna 2020 – Twitter v. EUIPO – 123billets a Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)**(Věc T-682/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/71)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 21.1.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 2. dubna 2020 – BV v. Komise**(Věc T-320/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/72)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

**Usnesení Tribunálu ze dne 23. dubna 2020 – Intertranslations (Intertransleisions) Metafraseis
v. Parlament**

(Věc T-20/20) ⁽¹⁾

(2020/C 201/73)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 23.3.2020

